

Αριθμ. Πρωτ. ΑΝΑΦΟΡΩΝ: 181
Ημερομ. Κατάθεσης: 13/9/2023

Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος
Ε' Αντιπρόεδρος
Βουλευτής Αρκαδίας - Κίνημα Αλλαγής

ΑΝΑΦΟΡΑ

Προς:

Τον Υπουργό Υγείας κ. Μιχάλη Χρυσοχοϊδη

Θέμα : Αναζήτηση δομής φιλοξενίας για ψυχιατρικό ασθενή

Κύριε Υπουργέ,

Σας αναφέρω την επιστολή της [REDACTED], σχετικά με το πρόβλημα που αντιμετωπίζει. Ζητά την αρωγή της Πολιτείας για τον αδερφό της, [REDACTED]), ο οποίος σύμφωνα με τις οδηγίες των ιατρών πρέπει να φιλοξενηθεί σε ψυχιατρική δομή. Όπως αναφέρει, το Σεπτέμβριο του 2022 υπέβαλλε όλες τις γνωματεύσεις και τα δικαιολογητικά στην αρμόδια υπηρεσία του Υπουργείου Υγείας που εδρεύει στη Πάτρα ώστε να μπορέσει να νοσηλευτεί ο αδερφός της ως εσώκλειστος τρόφιμος σε μια ψυχιατρική δομή της Πελοποννήσου. Μέχρι σήμερα, Σεπτέμβριο του 2023, ακόμα δεν έχει εξεταστεί η αίτηση- περίπτωση του αδερφού της από την αρμόδια υπηρεσία του υπουργείου που εδρεύει στην Πάτρα. Τονίζεται ότι θα πρέπει να βρεθεί άμεσα μια λύση αφενός για το καλό του ασθενούς και αφετέρου γιατί η ίδια θα πρέπει να μετακομίσει στη Γερμανία προκειμένου να ζει εκεί μαζί με το σύζυγο και τα παιδιά της.

Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος
Ε' Αντιπρόεδρος
Βουλευτής Αρκαδίας - Κίνημα Αλλαγής

Σας καλώ να λάβετε γνώση και να με ενημερώσετε για τις ενέργειες της αρμοδιότητάς σας επί του σημαντικού αυτού θέματος, προκειμένου να βρεθεί μια λύση.

Αθήνα, 1.09.2023

Ο Αναφέρων Βουλευτής,
Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος

Αξιότιμε κύριε βουλευτά,

Ονομάζομαι [redacted] και είμαι κάτοικος Άργους. Σκοπός της επιστολής μου είναι να σας παρουσιάσω το πρόβλημα που αντιμετωπίζω στην ευρύτερη οικογένεια μου και να σας ζητήσω να βοηθήσετε στην επίλυση του. Αφορμή της επιστολής αυτής είναι η απελπιστική κατάσταση που βρίσκεται τόσο ο αδερφός μου [redacted], όσο και εγώ που έχω την κηδεμονία του. Γνωρίζοντας ότι είστε πάντα δίπλα στον πολίτη, πάντα με άξονα την βοήθεια και όχι τη ψηφοθηρία, σας παραθέτω την κατάσταση.

Ο αδερφός μου [redacted] πάσχει από σχιζοφρένεια. Η εν λόγω διαταραχή του διεγνώσθη κατά τα 17 χρόνια της ζωής του, όπου έκτοτε μέχρι και σήμερα βρίσκεται σε μια συνεχή εκφυλιστική κατάσταση. Την κηδεμονία του αδερφού μου όσο ζούσαν οι γονείς μου την είχαν οι ίδιοι, με μένα να συμβάλω πάντα στον οικογενειακό προϋπολογισμό αλλά και στη φροντίδα του αδερφού μου. Μετά το θάνατο της μητέρας μου η κηδεμονία πέρασε σε μένα.

Κατά τη διάρκεια όλων αυτών των χρόνων και κατά τη δεκαετία 2000-2010 παρόλα τα οικονομικά προβλήματα αλλά και τα προβλήματα υγείας του αδερφού μου κατάφερα και να κάνω οικογένεια νυμφευόμενη το σύζυγό μου [redacted] και να κάνουμε δύο υγιέστατα παιδιά.

Όμως η νόσος του αδερφού μου χειροτέρευε συνεχώς και η μητέρα μου μεγάλωνε και την εγκατέλειπαν οι δυνάμεις για να μπορέσει να διαχειριστεί τη κατάσταση. Μετά και το θάνατο της μητέρας μου το 2019, η πλήρης κηδεμονία, φροντίδα και επιμέλεια του αδερφού μου πέρασε σε μένα. Όλο αυτό σε συνδυασμό με την οικονομική δυσπραγία του νοικοκυριού μου αλλά και την οικονομική κατάσταση της χώρας (2010-2019) μας εξάντλησε οικονομικά και με ώθησε πολλές φορές στην απελπισία.

Ποτέ όμως δεν σκέφτηκα ούτε εγώ ούτε ο σύζυγός μου να μη στηρίξουμε τον άρρωστο αδελφό μου, του οποίου η νόσο συνεχώς επιδεινωνόταν. Προχώρησα σε επισκέψεις σε διάφορους ψυχιάτρους αλλά και στη ψυχίατρο που τον παρακολουθεί, όπου όλοι με συμβούλεψαν ότι πρέπει να νοσηλευτεί σε κάποια ψυχιατρική κλινική.

Ομολογώ πως αρχικά δε μπορούσα να αποδεχτώ αυτό που άκουγα, βάζοντας πολλές φορές σε κίνδυνο την οικογενειακή μου ασφάλεια και ισορροπία (μάλιστα η ψυχίατρος μου είχε πει ότι μέσα στο σπίτι σου έχεις μια ωρολογιακή βόμβα). Τα παιδιά μου παρόλο το φόβο που ζούσαν αλλά και ζουν ακόμα έχοντας το θείο τους

ψυχιατρικά νοσούντα με μια τέτοια ασθένεια, βλέποντας διάφορες έκρηξης και σκηνές που δημιουργεί αυτή η ασθένεια, του παρείχαν και του πρέχουν όσοι αγάπη και φροντίδα μπορούσαν.

Ωστόσο, όπως προανέφερα η οικονομική κατάσταση του σπιτιού μου δεν ήταν τέτοια ώστε να μπορέσει να μας παρέχει μια αξιοπρεπή διαβίωση, γεγονός που οδήγησε τον άντρα μου στην απόφαση να φύγει ως οικονομικός μετανάστης στη Γερμανία. Ο σύζυγός μου βρίσκεται εκεί εδώ και 3 χρόνια και φέτος αφού κατάφερε να ορθοποδήσει αξιοπρεπώς, αποφασίσαμε κατόπιν πολύ ώριμου σκέψεως να μεταφερθούμε οικογενειακώς στη Γερμανία, αναζητώντας μια καλύτερη ζωή από αυτή που είχαμε εδώ.

Κατόπιν μεγάλης σκέψης αλλά και ψυχικής πίεσης, βλέποντας τον αδερφό μου (ας μου επιτραπεί η έκφραση) να λιώνει, αποφάσισα να ακολουθήσω τις οδηγίες τον ιατρών και να τον βάλω εσώκλειστο σε μια ψυχιατρική δομή με δεδομένη την κοινή απόφαση μου με το σύζυγό να αναζητήσουμε μια καλύτερη ζωή στη Γερμανία και μη αντέχοντας ούτε τη σκέψη πως ένα άρρωστο παιδί θα βρίσκεται στους δρόμους, αφού κανείς δε μπορεί και δεν υπάρχει να το φροντίσει εκτός από μένα. Κάνοντας τις δέουσες ενέργειες το Σεπτέμβριο του 2022 υπέβαλλα όλες τις γνωματεύσεις και τα δικαιολογητικά στην αρμόδια υπηρεσία του υπουργείου υγείας που εδρεύει στη Πάτρα ώστε να μπορέσει να νοσηλευτεί ως εσώκλειστος τρόφιμος σε μια ψυχιατρική δομή της Πελοποννήσου. Σήμερα, Σεπτέμβριο του 2023, ακόμα δεν έχει εξεταστεί η αίτηση- περίπτωση του αδερφού μου από την αρμόδια υπηρεσία του υπουργείου που εδρεύει στην Πάτρα.

Ο χρόνος κυλά, ο αδερφός μου τη περίοδο αυτή που συντάσσεται αυτή η επιστολή είναι σε πολύ άσχημη κατάσταση (ζυγίζει 46 κιλά, δε τρώει δε κοιμάται) εγώ είμαι με τα παιδιά μου μόνη μου στο Άργος, εργάζομαι αρκετές ώρες ώστε να μπορέσω να παρέχω ότι μπορώ σε όλους κάτω από αφόρητη οικονομική και ψυχική πίεση και πλησιάζει ο χρόνος που θα πρέπει να φύγουμε για τη Γερμανία. Ο σύζυγός συγκεκριμένα θα έρθει μέσα στο Σεπτέμβριο να πάρει τα παιδιά και θα ακολουθήσω και εγώ μόλις καταφέρω να έχω μια λύση στο πρόβλημα του αδερφού μου, βάζοντας σε μεγάλο κίνδυνο την οικογενειακή μου εστία.

Βρίσκομαι σε αφόρητη και απελπιστική κατάσταση, σκεπτόμενη τα τόσα προβλήματα που με κατατρύχουν αλλά και σε μεγάλη συναισθηματική κατάρρευση που τα παιδιά μου θα αναγκαστούν να βρίσκονται μόνα τους με το πατέρα τους σε μια ξένη χώρα, και εγώ δε θα μπορώ να είμαι εκεί να τα στηρίξω και να κάνουμε μαζί

μια νέα αρχή, καθόσον δε μπορώ να αφήσω στους δρόμους ένα άτομο ψυχιατρικά νοσούν που δεν είναι σε θέση να φροντίσει τον εαυτό του και αποτελεί κίνδυνο και για τους υπόλοιπους.

Γνωρίζω πως ο κόσμος και η κοινωνία αντιμετωπίζουν προβλήματα αλλά και γνωρίζοντας τη μεγάλη προσφορά σε στο τόπο σας ζητώ να επιληφθείτε του θέματος με όσες δυνάμεις και με όποιους τρόπους διαθέτετε.

Είναι κρίμα που οι άνθρωποι νοσούν αλλά είναι μεγαλύτερο κρίμα να μην δέχονται τη φροντίδα από τη πολιτεία που τους αναλογεί.

Ελπίζω να μη σας κούρασα αλλά είμαι πια απελπισμένη και το φορτίο που κουβαλάω είναι ασήκωτο. Σας παρακαλώ επιληφθείτε του θέματος ως άνθρωπος και κατόπιν ως βουλευτής..

Με εκτίμηση

